

عنوان مقاله:

اسقاط درک از دیدگاه فقه امامیه و حقوق مدنی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و پنجمین کنفرانس ملی حقوق و علوم سیاسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

زهرا دانش زاد - کارشناس ارشد فقه و حقوق معارف اسلامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس

علی منصورلکروج - دکترای حقوق، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی اسقاط درک از دیدگاه فقه امامیه و حقوق مدنی است. که مهم ترین احکام مرتبط باضمان درک از منظر فقه و متون موضوعه مورد بررسی و کنکاشی قرار گرفته است. قانون مدنی در مورد ضمان درک از دو مبنای متعارض پیروی کرده است چرا که در برخی از مواد این قانون، ضمان درک از آثار بیع صحیح شمرده شده است و در برخی دیگر از مواد، آن را (ضمان درک) از آثار بیع فاسد دانسته است. یافته اصلی این تحقیق آن است که اگر کسی برای عهده ثمن ضامن مشتری شود ضمانتش لازم است و در هر موردی که عقد بیع اساسا باطل باشد مانند این که معلوم شود مبیع، متعلق به دیگری است. طبق نظر برخی از فقها چنین ضمانتی صحیح است و برخی از فقها این ضمانت را صحیح نمیدانند زیرا سبب در هنگام قلع بنا ودرخت به وجود میآید و در زمان عقد وجود ندارد. ضمان درک همان گونه که در کتب فقهی مورد بحث قرار گرفته است عبارت است از این که در صورتی است که کسی ضمانت کند که از عهده ثمن برآید مثلا کسی چیزی را میخرد و احتمال میدهد که مبیع یا برخی از آن مال کس دیگری باشد در این حالت کسی ضامن میشود و بگوید اگر مبیع، حق درآمد و معلوم شد که فروشنده مالک مبیع نبوده است و آن غیر راضی به معامله نشود یا خللی در بیع ظاهر شود و موجب بطلان آن گردد. من ضامن هستم تا ثمن را به تو (مشتری) برگردانم. ضمان عهده ثمن نیز به آن گفته میشود.

کلمات کلیدی:

ضمان درک، ضامن، بایع، مستحق للغير

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1470601>

